

SVEAARTILLERISTEN

NUMMER 2 - 2020

Sveaartillerister!

Nu är snart 2020 slut. Detta år kan sammanfattas med Corona och Covid -19. Det blev både längre och värre än vad vi kunnat tro. Vi hade en förhoppning och var på gång med en A1-lunch i november, men fick hastigt avveckla de tankarna när andra vågen kom.

Vi har nu en förhoppning att kunna genomföra årsmötet för 2019 och 2020 i början av 2021. Vi har en plan mot 13 februari, men är vana att snabbt behöva ställa om.

I början av hösten genomförde vi styrelsemöte ute. Vi var vid utomhuslektionssalen vid Garnisonsmuseet. Vi kunde konstatera att Försvaret var före sin tid, med utomhuspedagogik. Något som har varit i ropet de senaste åren. Nu har mörkret och kyla kommit och vi tvingades ställa in senaste styrelsemötet.

Styrelsearbetet har fortgått digitalt och i mindre arbetsgrupper. Vi har fortsatt arbetet med planer för att skapa verksamhet för de pengar vi ärvt. Vi har också löst förvaltningen av arvet, med samma inriktning som beslutades vid årsmötet för några år sedan.

Styrelsen har också försökt att driva på utvecklingen av ett nytt garnisonsmuseum. En förhoppning är att det arbetet kan komma igång igen under våren.

Vi hoppas kunna träffas i de traditionsenliga luncherna, så snart det är möjligt. Vi behöver ses och hålla kontakten, men utan att äventyra hälsan för någon. Årsmöte hoppas

vi, som nämnts, kunna genomföra och vårens höjdpunkt hoppas vi blir den vanliga Vårmiddagen, med golf eller kulturaktivitet i maj. Vi hoppas även kunna genomföra en guidad tur på vårt gamla vackra övningsområde runt Tinernerö. Det blir många hoppas, men i nuläget kan vi inte annat än hoppas

Vi ser alla fram mot ett nytt vanligt och en härlig vår, men först ska vi alla ha en riktigt skön julhelg.

Var rädda om er alla!

En God Jul och Gott Nytt År önskar styrelsen genom

Mikael Bernhardsson

Aktiviteter våren 2021

P.g.a. rådande läge så är vårens aktiviteter mycket preliminära och mer info kommer per e-post och på hemsidan när de är fastställda.

Program för respektive aktivitet skickas ut på vår e-postlista.

Får du inte dessa utskick?

Anmäl i så fall din e-postadress till redaktor@sveaartilleri.se

Rapport från A1-Ärtlunchklubben, Stockholm

Varför och hur ärklubben startades vet vi inte till 100% men det var förmodligen i slutet av 70-talet eller i början av 80-talet. Per Oskar Sillén ville besöka regementet i samband med ett affärsuppdrag i Linköping. Per Oskar hade en gång varit aktiv officer vid regementet men sadlat om till försäkringsbranschen. Per Oskar åkte upp till regementet för att besöka gamla bekanta och eventuellt intaga en lunch på mässen. När han kom till kasernvakten krävde vaktchefen legitimation men Per Oskar hade bara körkort och blev inte insläppt. Vaktchefen frågade vem han skulle besöka och Per Oskar namngav då vissa som vid påringning inte svarade. Detta var ju långt före dagens mobila värld. Det fanns bara en svart telefon på skrivbordet! Det var lunchtid så alla var förmodligen på mässen. En mycket besviken Per Oskar återvände till Stockholm. Lite senare intog Per Oskar lunch nere på Stureplan, Sturehof med några A 1 vänner, det blev förmodligen starten på dagens Ärtlunchklubb.

Tidiga medlemmar var förutom Per Oskar bl.a. Sune Wehlin, Johan Palmgren, Stig Fransson, Sten Dybeck, Jan-Anders Bodin m.fl. Herrarna var ju stationerade i Stockholm med olika uppgifter, men att träffas i den berömda "A1-andan" var viktigt redan då.

Klubben består för närvarande av ca 45 medlemmar. Alla med ett förflutet på A1, under längre eller kortare tid. Lars Röckert, Nils Ericsson och undertecknad har tagit över som sammankallande och organisatörer sedan ett antal år tillbaka.

Under de senaste 10 - 15 åren har klubben haft luncherna på Militärsällskapet på Valhallavägen 104. Fantastiska lokaler som har blivit än bättre sedan Stiftelsen, f.d. Kungliga Svea Artilleriregemente Officerskår's Samlingar och Fonder, deponerade ett antal minnesrika saker för oss alla. De gamla Kungakannorna imponerar kanske mest. Anders Lindström skänkte mängder av sina handgjorda tennfigurer som finns i en egen monter. Militärsällskapet har 8 rum inklusive en magnifik matsal med upp till 80 personer för lunch/middag. Men även andra mindre rum kan bokas för olika evenemang. (Allt framgår av Militärsällskapets hemsida). Jag tror inte det finns många rum utan att en sann A1:are finner något från vår mäss i Linköping.

Lars Röckert har ett fantastiskt nätverk från sin tid på A1 och inom försvarsindustrin som vi alla numera får glädje av. I samband med våra luncher brukar LR bjuda in olika föredragshållare för upp till en timmes föredrag. Många intressanta ämnen har vi fått lyssna till under de senaste åren. En av de senaste föredragshållarna var Sveriges första kvinnliga amiral, nämligen flottiljamilalen Ewa Skoog Haslum. Ett mycket intressant och lärorikt föredrag. Efter genomfört föredrag blev Ewa uppringd av ÖB som utnämnde henne till ny Chef för Marinen från 2020.02.01. Man kan dra slutsatsen att Ärtlunchklubben godkände utnämningen. Kanske inte helt sant, men ett roligt sammanträffande.

Vid våra luncher använder vi med stor glädje våra gamla silverbestick från A1. Militärsällskapet har begränsad personalstyrka men tack vare Christer Lundberg och/eller Per Rönström är borden alltid dukade med korrekta bestick. Det är alltid spännande att titta på namnen på besticken och se vem det måne vara? Har man tur finner man en kamrats eller sitt eget.

Vi har naturligtvis ställt in våra luncher april-september men i oktober påbörjade vi luncherna igen. Under normala förhållanden är vi runt 25 deltagare utom juni och december då partners är välkomna, då vi kan vara närmre 40.

Välkomna till våra luncher på Valhallavägen, första torsdagen i varje månad. Gäster är alltid välkomna men anmälan i förväg är ett måste.

På uppdrag av Kamratföreningens styrelse /Lars Werner

3, 2 och 1 eller Vit, Gul till Blå

(Text: Christer Lundberg)

Rubriken låter kanske lite underlig Men det kommer nog framgå vad jag menar, d.v.s. hur jag blev Sveaartillerist.

Född i Linköping, fader pilot på F3, vilket innebar att familjen flyttade en del för att till slut hamna i Ängelholm. Mönstrade 1957 och försökte då få göra min värnplikt på Lv 4 i Malmö men till min besvikelse blev jag tilldelad A3 i Kristianstad (vit). Besvikelsen berodde nog till stor del på att det var snabbare förbindelse till hemorten. 1958 kom inkallelseordern att jag skulle inställa mig på A2 i Göteborg. Jag var uttagen till pjäsgruppchef (BSA).

Vid avfärden till Göteborg undrade min pappa om jag inte skulle bli militär. Svaret var "aldrig i livet". Jag tyckte jag fått nog av det militära då min bror och senare min svåger blev anställda inom flygvapnet. Väl installerad på A2 så var det förutom allmän militär utbildning pjästjänst som gällde till 100%. A2 hade till uppgift att utbilda pjäsgruppcheferna till ArtSS övningstrupp, så på våren -59 ryckte vi in till skjutskolan i Villingsberg. Bilförare och traktorförare kom från Boden, signalister och bplats-biträden tror jag kom från A9. I vilket fall som helst så kom jag att hamna på 1. Batteriet under ledning av kapten Kullman A4 och pjästroppchef var fänrik Gert Bergström A3. Förutom 10,5 cm haubits utbildades vi dessutom på 7,5 kanon m/40 samt 8 cm och 12 cm granatkastare.

Av någon anledning fann jag mig väl tillrätta och råkade då nämna "att fortsätta inom det militära kanske inte var så oävet". Det kom till batterichefens kännedom som ville att jag skulle avbryta min tjänstgöring på skjutskolan och rycka in på en troppchefsskola men jag tvekade och uttryckte att jag ville fullgöra min tjänst på ArtSS om jag skulle ångra mig.

Det blev självstudier i främst E-tjänst men även i Bpl-tjänst. Det förde med sig att jag ofta svarade för parallellställning samt ammunitionen till pjästroppen. En dag kunde det innebära uthämtning av ca 200 granater till 10,5:an för att åka hem till lägret, ombeväpna till 7,5:an och cirka 200 nya granater för eftermiddagens skjutningar. Det var handlastning som gällde. Det finns många glada minnen från tiden i Villingsberg.

Vid förfrågan om vilket förband jag skulle söka till för fortsatt utbildning ville jag komma tillbaka till A2 då jag kände till regementet och vilket befäl jag skulle få. Det var Lt Bror Hansson f.d. I17, Lt Carl-Erik Davidsson (ArtSS), Stig Thorén (ArtflygS), Lt Jonny Ternström (senare Lv5?) samt batterichef, Kn Sven Bobäck.

Väl där på A2 (Gul) upptäckte utbildningschefen Övlt Nils Holmstedt vid ett besök på troppchefsskolan att det satt en konstapel bland alla befälselever och jag blev beordrad att genast anmäla mig för regementschefen Alarik Bergman. Det var bara att byta om till permissionsuniform och anmäla sig. Regementschefen förhörde sig om hur det kom sig att jag sökt vidareutbildning på A2 och om jag inte visste att regementet skulle läggas ner. Men jag stod fast vid mitt beslut varvid regementschefen kallade till sig mässofficeren Jan Christer Sommar Bruselius och gav honom order att konstapeln skulle ha tillgång till fänrik- och aspirantmässen.

Efter utbildningen blev det uttryckning från A2 och inryckning till Kadettskolan i Jönköping för mig och Tor Nyberg (som även han anmält sitt intresse för officersutbildning). Vi hamnade på 1. tropp med Lt Lars Larsson som troppchef. När det närmade sig utbildningens slut så trodde vi att vi skulle få komma tillbaka till vårt kära A2. I och med att regementet skulle läggas ner så var det en hel del fanflykt och vi skulle då kunna vara en viss förstärkning. Regementet hade förberett allt för oss, men Artilleriinspektören godkände inte detta och vi var tvungna att söka nytt regemente. Det var så att A1 inte hade en enda aspirant det året och vår troppchef som var A1:are påverkade oss att söka till A1 (Blå). Som nyförlovad med min Ulla fick hon också ha ett finger med i spelet vart vi skulle kunna tänka oss att bosätta oss. Som sagt jag blev Blå ända till min pensionering.

Så skulle Tor och jag inställa oss på regementet i Rissne. Efter en vecka i Göteborg tog vi tåget upp till storstaden. Vi anlände till Stockholm Central tidigt på morgonen och vi hade ingen kännedom om lokaltrafiken så vi inväntade ett tåg mot Västerås som skulle stanna i Sundbyberg. Väl där gick det buss som passerade Rissne. Kånkande vårt bagage iklädda liten högtidsdräkt marscherade vi till stabsbyggbadet för att anmäla oss för regementschefen öv Stig Lindström kl. 09.00. Vi anmälde oss förts för stabschefen majoren Nils Fröst som såg ut som ett frågetecken. Efter ett mycket letande hittade han underst i brevhögen att regementet hade antagit oss som officersaspiranter.

forts. nästa sida

Regementschefen var dock inte tillstades så divisionschefen major Fredholm tillkallades. Divisionen var på väg till Villingsberg, eftersom slutfältövningen i IV milot var inställd på grund av att markförhållande gjorde att det skulle bli väldiga markskador. Vi fick då order att utrusta oss med fältuniform vapen m.m. och anmäla oss för avfärd. Vi hade ju ingen aning om var förråd var och personalen hade inga papper att vi skulle komma och utrustas så vi hann inte.

Vi fick en ny tid och att med utrustning ta taget mot Oslo för att stiga av i Örebro och ta bussen mot Karlskoga, och stiga av i Villingsberg. Vi skulle anmäla oss på Herrgården. Där satt två aspiranter på tåget iförda fältuniform med utrustning vapen och skyddsmask och syende på gradbeteckningar.

Vi knackade på dörren till Herrgården och ut kommer då kaptenen Rolf Thorsson och undrar var vi har varit. Han beordrade oss stanna där och efter ett kort tag kom han framkörande med en Volvduett och beordrade oss uppsittning. I mörkret körde han ut oss på skjutfältet och efter ett tag stannade vi och beordrades avsittning. Väl där i mörkret på B48 möttes vi av batterichefen med orden. "Hej! Välkomna, Bengt Johan Eklund heter jag. Jag är batterichef. En av er skall stanna kvar här. Är det någon av Er som skjuter pistol?"

Jag visste att Tor var intresserad så jag sa "stanna du kvar här". Jag blev då beordrad att göra uppsittning igen och iväg för vi via Axelsro mot Kärmens nordspets, närmare bestämt Bäcksände. Där blev det avsittning igen för min del och med order att följ röd snitsel. På med utrustning och ett visst pulsande i snö mot ett tält där jag kröp in och anmälde mig. Jag möttes då av de värmande orden "Välkommen Gustaf heter jag. Här är din sovplats. Ligg så länge Du vill."

Hade det funnits en busshållplats på vägen från Herrgården till slutmålet Bäcksände hade jag hoppat av och deserterat. Det var mitt första intryck av "Guds eget Regemente". Jämför detta mottagande med det vid Kungliga Göta Artilleriregementet. När sedan övningarna i Villingsberg var klara och vi återkom till Rissne så var vår förläggning inte ordnad men dåvarande Lt Sten Dybeck upplät sin lägenhet en period. Den låg alldeles utanför kasernvakten. Vi fick även en liten bassning för att våra resväskor på sätt och vis hade blockerat i omklädningsrummet under vår frånvaro.

Vidare öden och äventyr under Stockholmsperioden får anstå tillsvidare

Christer Lundberg

Bortgångna medlemmar

(Som kommit till styrelsens kännedom sedan förra tidningen)

Peter Hemminger

Född 1940-10-08

Avliden 2020-02-29

Greger Rydén

Född 1945-06-12

Avliden 2020-04-26

Henrik Öhman

Född 1942-11-08

Avliden 2020-07-13

Sune Wehlin

Född 1923-01-12

Avliden 2020-09-21

Om det kommer till din kännedom att någon medlem avlidit, vänligen meddela sekreteraren

sekreterare@sveartilleri.se